

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113229940
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6113229940.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Danice Kočičkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. cesta XX, K. K., do 30. 06. 2016 za účasti VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1 257,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/174/2014-156 zo dňa 12. 09. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým VŠEOBECNEJ OCHRANE PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu n e p r i z n á v a.
- III. Žalobca je povinný zaplatiť VŠEOBECNEJ OCHRANE PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok) a VŠEOBECNEJ OCHRANE PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu (tretí výrok).
2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania žalobu zamietol z dôvodu premlčania a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že aj keď posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvu o úvere (v rámci zmluvy o bežnom účte v súlade s § 710 Obchodného zákonníka), ktorá je tzv. absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka (resp. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v čase uzatvorenia zmluvy), vzhľadom na povahu zmluvných strán sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu (v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb.).
4. Žalovaný bol preukázateľne v nepovolenom debete nepretržite od roku 2008, žalobca doručil žalobu na súd až dňa 23. 10. 2013, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, preto tento nárok nie je možné v dôsledku premlčania priznať.

5. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore, nepreukázal, že by VÚB, a.s. zaslala žalovanému písomnú výzvu na splatenie dlhu, s ktorým bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní (predložená výpoveď zmluvy nie je výzvou na plnenie). Nakoľko zákon o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, pričom ich splnenie žalobca nepreukázal, súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok je neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a teda aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore nie je daná.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), § 255 ods. 1 v spojení s čl. 4 ods. 1 CSP a contrario tak, že v spore úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže výslovne uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania bývalého vedľajšieho účastníka podľa § 255 ods. 2 CSP a § 470 ods.1 a 2 CSP (s prihliadnutím na § 93 ods. 4 O. s. p.), keď žalovaný, na strane ktorého do konania vstúpil, bol úspešný v celom rozsahu, preto aj vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

7. Proti rozsudku v časti, v ktorej súd priznal združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z. (do 30. 06. 2016 vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že v danom spore združenie nebolo v súdenom prípade stranou sporu, preto súd nebol oprávnený v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP priznať takémuto subjektu (odlišnému od strán sporu) nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Nárok na náhradu trov konania možno v Civilnom sporovom konaní priznať len strane sporu (t. j. žalovanému a žalobcovi), a to voči druhej strane sporu, ktorá bola v konaní neúspešná. Prijal názor, že prihliadnuc k exaktnému vymedzeniu subjektov, ktorým možno priznať nárok na náhradu trov konania (uvedenej v ust. § 255 ods. 1 CSP) nie je možné dospieť k záveru, že otázku náhrady trov konania združenia treba posudzovať podľa tohto ustanovenia a priznať takémuto subjektu nárok na náhradu trov konania v dôsledku jeho plného úspechu v konaní. Súd takýmto postupom protiústavne mení vôľu zákonodarcu, ktorý v ust. § 255 ods. 1 CSP nezameniteľne špecifikoval subjekty, ktorým môže súd priznať nárok na náhradu trov konania voči iným subjektom. Postup súdu, ktorým by si súd „upravil“ exaktné zákonné ustanovenie, na základe ktorého by priznal nárok na náhradu trov konania odlišnému subjektu než subjektu, voči ktorému to umožnil zákonodarcu v príslušných ustanoveniach CSP je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodarnej (nie moci súdnej). Ostatným subjektom, ktoré sa zúčastnili v konaní na podporu jednej, či druhej strany sporu nemožno priznať nárok na náhradu trov konania, nakoľko takýto postup súdu je v priamom rozpore s ust. § 255 ods. 1 CSP. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že združeniu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi neprizná.

8. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie (pôvodný) vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahraďiť mu trovy odvolacieho konania. Na argumentáciu žalobcu ohľadom nároku trov konania uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý v súlade s § 255 od. 1 CSP rozhodol o nároku združenia na náhradu trov konania. Mal za to, že v dôsledku zmeny procesného kódexu došlo síce k zmene právnej úpravy v zmysle ktorej v postavení vedľajšieho účastníka mohla byť aj právnická osoba, predmetom činnosti ktorej bola ochrana práv podľa osobitného predpisu, vychádzajúc z ust. § 470 ods. 2 CSP účinky vstupu pôvodného vedľajšieho účastníka, keďže tento vstúpil do konania do 30.06.2016, zostali zachované. Z dôvodu, že náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu zastával názor, že súd prvej inštancie správne a dostatočne odôvodnil nárok združenia na náhradu trov konania, nakoľko žalobu zamietol a teda za úspešnú stranu sporu bolo potrebné s ohľadom na zamietnutie žaloby nepochybne považovať žalovaného a taktiež aj združenie, nakoľko do konania vstúpilo v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Trovy v predmetnej veci považoval za účelne vynaložené, nakoľko vznikli titulom právneho zastúpenia. Účelnosť trov je potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporu, v ktorom žalovaný a na jeho strane vystupujúci pôvodný vedľajší účastník dosiahol plný úspech. Nepriznanie trov pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.: 6Co/405/2016-156 zo dňa 30.05.2017. Na záver (pôvodný) vedľajší účastník konštatoval, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s prihliadnutím na právnu argumentáciu

jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie vec správne posúdil, keď mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom tretom výroku o trovách konania pôvodného vedľajšieho účastníka - VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 (do 30. 06. 2016 vystupujúceho v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

11. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Zo obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 23. 10. 2013 domáhal od žalovaného zaplata sumy 1 257,30 Eur s príslušenstvom. Dňa 22. 10.2014 bolo prvoinštančnému súdu doručené oznámenie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, že vstupuje do súdneho konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného (č. I. 73 spisu). Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č. k. 13C/174/2014-156, tak, že žalobu zamietol (prvý výrok), žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania (tretí výrok). Voči tretiemu výroku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

14. Žalobca v podanom odvolaní namieťa priznanie náhrady trov konania pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, z dôvodu, že tento nie je stranou sporu.

15. Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý obsahovo neprevzal inštitút vedľajšieho účastníka ako bol upravený v Občianskom súdnom poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Odvolací súd vychádza z právneho názoru, že nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 01.07.2016 podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (t.j. vrátane právneho účinku doručenia oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorým vzniklo vedľajšie účastníctvo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016). Pre účely ďalšieho (v tomto prípade odvolacieho) konania tak zostali zachované všetky procesné úkony vykonané vedľajším účastníkom na strane žalovaného ako aj procesné nároky, ktoré mu v konaní vznikli (nárok na náhradu trov konania). Nakoľko s účinnosťou od 01.07.2016 vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, ktorý pri riešení problematiky intervencie (doterajší inštitút vedľajšieho účastníctva) prikočil k jej komplexnej zmene, pretože podľa novej právnej úpravy intervenient je výlučne ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku sporu (§ 81 CSP). S účinnosťou od 01.07.2016 nedochádza k automatickej transformácii bývalého vedľajšieho účastníka na žiadny iný subjekt a podmienky intervencie v prejednávanej spore splnené neboli (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/55/2014 zo dňa 29.09.2016). V odvolacom konaní preto odvolací súd s pôvodným vedľajším účastníkom nemohol pokračovať v konaní, na druhej strane však bol povinný rozhodnúť o odvolaní žalobcu pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku o priznaní nároku na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi (z týchto dôvodov uviedol odvolací súd v záhlaví tohto rozhodnutia, že do 30.06.2016 vystupoval v konaní na strane žalovaného vedľajší účastník)

ako aj o trovách odvolacieho konania aj vo vzťahu k pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

16. Odvolanie žalobcu proti výroku napadnutého rozsudku o trovách konania „vedľajšieho účastníka“ nie je dôvodné.

17. V prejednávanom spore je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pôvodný vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, bol oprávnený do 30.06.2016 vystupovať v konaní ako vedľajší účastník a mohol sa v konaní nechať právne zastupovať advokátom v súvislosti s týmto právnym zastúpením mu vznikli trovy konania.

18. Aktuálna úprava v Civilnom sporovom poriadku inštitút vedľajšieho účastníka nepozná, avšak občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV vstúpilo do konania ako vedľajší účastník v čase, keď mu to právna úprava umožňovala (22.10.2014, č. I. 73 spisu). Združenie teda účinne vstúpilo do konania, oprávnené sa konania zúčastnilo a účelne vynaložilo trovy (vo vyjadrení z č. I. 104-107 poukázalo na skutočnosť, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v dôsledku čoho nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia v spore, pričom súd prvej inštancie na predmetnú námietku prihliadol), na ktorých náhradu mu vznikol nárok.

19. Odvolací súd poukazuje aj na závery Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo181/2015, s ktorými sa plne stotožňuje: „na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní (spore) ako vedľajší účastník nič nezmenila zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a v nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku od 1. júla 2016. Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá CSP zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou CSP bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princíпов právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu (ktorým je dosiahnutie víťazstva v spore tej strany, na strane ktorej vedľajší účastník vystupuje, a ktorý trvá až do právoplatného rozhodnutia vo veci), ale na náhodilosti, t. j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené“. Právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní podľa predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy zostali v zmysle § 470 ods. 1, 2 CSP zachované, súd musí rozhodnúť o všetkých vzniknutých nárokoch, ktoré účastníkom vznikli (tj. aj vzniknutých nárokoch vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní do 30.06.2016). Len z dôvodu zmeny právnej úpravy spočívajúcej v tom, že Civilný sporový poriadok už inštitút vedľajšieho účastníctva s totožným obsahom, aký vyplýval z § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 neupravuje, nemohlo dôjsť k automatickému zániku vzniknutých nárokov združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z.. Na úkony a nároky vzniknuté tomuto subjektu, ktoré boli urobené do 30.06.2016, preto v súlade s § 470 ods. 1, 2 CSP súd prvej inštancie správne prihliadol, a priznal združeniu nárok na náhradu trov konania. Aj keď nová úprava v CSP daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje, a tento už nie je stranou sporu, v súlade s Čl. 3, 4 CSP je v súlade s princípom spravodlivosti rozhodnúť o vzniknutom nároku na náhradu trov vynaložených „vedľajším účastníkom“ v konaní. Dané rozhodnutie sleduje rozumné usporiadanie procesných vzťahov.

20. Nakoľko v prejednávanom spore došlo k zamietnutiu žaloby a právo na náhradu trov konania vzniklo v plnom rozsahu žalovanému, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, pretože v konaní mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako strana.

21. Na základe uvedeného odvolací súd považuje rozsudok v napadnutom výroku za vecne správny, a preto ho postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na

odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu neúspešný; nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016); pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, priznal odvolací súd proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Aj keď nová úprava v CSP, daný typ vedľajšieho účastníka už neupravuje, a tento už nie je stranou sporu, predmetom odvolacieho konania bol nárok týkajúci sa pôvodného vedľajšieho účastníka (nárok, ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania), preto je v súlade s princípom spravodlivosti rozhodovať o jeho nároku (ktorý žalobca rozporoval) za jeho účasti, t.j. za účasti subjektu o nároku ktorého sa rozhoduje (t.j. dať mu možnosť vyjadriť sa k popretiu jeho nároku). Odvolací súd preto prejednal a rozhodoval aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV o. z., vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do 30. 06. 2016), keď v priamej súvislosti s odvolaním žalobcu mu vznikli trovy konania (v súvislosti s obranou jeho nároku - vyjadrenie k odvolaniu). Rozhodnutie v súlade s Čl. 3, 4 CSP sleduje rozumné usporiadanie procesných vzťahov. O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania pôvodného vedľajšieho účastníka rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).